

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116221176
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:4116221176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobkýň: 1/ mal. X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X, B., zastúpená žalobkyňou 2/ ako zákonnou zástupkyňou, 2/ C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X., B., obe žalobkyne právne zastúpené: Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s. r. o., so sídlom Sládkovičova 167/13, Žilina, IČO: 47 232 072, proti žalovaným: 1/ Nemocnica s poliklinikami n.o. v likvidácii, so sídlom Štefánikova tr. 69, Nitra, IČO: 45 732 205, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Henrich Dušek, s.r.o., so sídlom Staré Grunty 162, Bratislava - Karlova Ves, IČO: 36 740 951, intervenient na strane žalovaného 1/ : KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Baltazár Mucska, advokát so sídlom Y. XX, L. - X. H., 2/ Fakultná nemocnica Nitra, so sídlom Špitálska 588/6, Nitra, IČO: 17 336 007, právne zastúpený: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., Farská 25, Nitra, IČO: 36 856 282, intervenient na strane žalovaného 2/ : Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, na odvolanie žalovaného 1/ a intervenienta na strane žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/20/2017-358 zo 07. novembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I., VI. a v časti výroku VII., ktorým intervenientovi na strane žalovaného 1/ voči žalobkyňi 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal, p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa 1/ m á voči žalovanému 1/ a intervenientovi na strane žalovaného 1/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalobkyňa 2/ m á voči intervenientovi na strane žalovaného 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyňi 1/ sumu 541.180,68 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu žalobkyne 1/ voči žalovanému 1/ o zaplatenie 98.990,28 eur zamietol (výrok II.). Žalobu žalobkyne 1/ voči žalovanému 2/ v plnom rozsahu zamietol (výrok III.). Žalobu žalobkyne 2/ voči žalovaným 1/ a 2/ o zaplatenie sumy 3.020,- eur spoločne a nerozdielne zamietol (výrok IV.). Konanie v časti nároku žalobkyne 2/ o zaplatenie 13.489,77 eur voči žalovaným 1/,2/ spoločne a nerozdielne zastavil (výrok V.). Žalobkyňi voči žalovanému 1/ a intervenientovi na strane žalovaného 1/ spoločne a nerozdielne priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu (výrok VI.). Nárok na náhradu trov konania žalovanému 1/ a intervenientovi na strane žalovaného 1/ voči žalobkyňi 2/ nepriznal (výrok VII.). Nárok na náhradu trov

konania žalovanému 2/ a intervenientovi na strane žalovaného 2/ voči žalobkyni 1/ a 2/ nepriznal (výrok VIII.).

2. Žalobkyni 1/ a 2/ sa podanou žalobou domáhali voči žalovaným 1/ a 2/ nárokov titulom náhrady škody spôsobenej na zdraví v súvislosti s pochybením lekára žalovaného 1/ pri vedení pôrodu žalobkyni 2/, ktorého výsledkom bolo narodenie žalobkyni 1/ so závažnými zdravotnými následkami. Okresný súd nárok žalobkyň právne posúdil podľa ustanovení § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ustanovení zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (citovaných v bode 77. až 79 odôvodnenia napadnutého rozsudku) a ustanovení zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (citovaných v bode 80. až 82. odôvodnenia napadnutého rozsudku). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný 1/ pri vedení pôrodu žalobkyni 2/ postupoval non lege artis a bola tak naplnená prvá podmienka pre vznik zodpovednosti za škodu, a to porušenie povinnosti. Splnenie ďalšej podmienky pre vznik zodpovednosti a to existenciu škody spočívajúcu v poškodení zdravia žalobkyni 1/ žiadna sporová strana nespochybňovala, žalovaný 1/ a intervenient na jeho strane namietali bodové hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia MUDr. Y., na základe ktorého žalovaná 1/ špecifikovala výšku škody. Okresný súd sa s touto procesnou obranou vysporiadal po tom, čo konštatoval existenciu príčinnej súvislosti medzi zisteným porušením povinností žalovaného 1/ a vznikom škody na zdraví na strane žalobkyni 1/, pretože podstatou obrany žalovaného 1/ bola práve námietka, že príčinná súvislosť, ako jedna z podmienok pre vznik jeho zodpovednosti za škodu na zdraví žalobkyni 1/ nebola naplnená.

3. Okresný súd sa pri skúmaní splnenia tejto zákonnej podmienky zaoberal obsahom znaleckých posudkov a výsluchu znalcov MUDr. Višňovského a MUDr. Záhumenského, znaleckého posudku znaleckej organizácie LEGE ARTIS, znaleckého posudku MUDr. Medovarského, obsahom zdravotných záznamov týkajúcich priebehu pôrodu žalovanej 2/, výpoveďami svedkov - zdravotného personálu prítomného pri pôrode žalovanej 2/. Následne svoje úvahy a výsledky hodnotenia dôkazov vo vzťahu k príčinnej súvislosti zhrnul do záveru (viď. bod 96 odôvodnenia napadnutého rozsudku), že príčinná súvislosť medzi porušením povinností žalovaného 1/ a vznikom škody na zdraví u žalobkyni 1/ je daná. Dôraz kládol najmä na závery znaleckých posudkov MUDr. Višňovského a znaleckej organizácie LEGE ARTIS a výpovede znalcov MUDr. Višňovského a MUDr. Záhumenského. Osobitne poukázal na závery znaleckej organizácie LEGE ARTIS, že ak by pôrod žalobkyni 2/ postupoval prirodzene, bez nadmernej stimulácie svalstva matrice, k vývoju akútnej asfyxie (zástavy prívodu kyslíka k plodu) by s vysokou pravdepodobnosťou nedošlo, vyvrátiť túto vysoko pravdepodobnú skutočnosť by bolo možné objektívnym monitorovaním kardiografom či odberom pupočníkovej krvi na vyšetrenie acidobázickej rovnováhy. Za otázku preto považoval skutočnosť, prečo lekár nevykonal pri narodení žalobkyni 1/ ako asfyktického dieťa odber krvi na vyšetrenie kyseliny mliečnej, ak tým mohol jednoznačne vyvrátiť prípadné zavinenie, ale urobil tak až po 25 minúte, kedy takýto odber už nemohol mať výpovednú hodnotu. Zdôraznil, že civilné konanie na rozdiel od trestného konania nemusí preukazovať vinu či nevinu, ale vychádza zo skutočností, ktoré boli zistené z dokazovania a zváži pomer dôkazov vo vzťahu k preukázaným tvrdeniam a obrane. V prejednávanej veci považoval za jednoznačne zistené skutočnosti, že s najväčšou pravdepodobnosťou k poškodeniu zdravia žalobkyni 1/ došlo následkom nesprávneho postupu žalovaného 1/ spočívajúceho v porušení pravidiel a súčasných poznatkov lekárskej vedy, teda v priamej príčinnej súvislosti.

4. Následne sa okresný súd zaoberal výškou škody žalobkyni 1/ voči žalovanému 1/. Vychádzal z bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vykonaného znalcami MUDr. Višňovským a MUDr. Dudom, ktoré bolo súčasťou znaleckého posudku vyhotoveného MUDr. Podešvovou. Obaja znalci hodnotili rozsah poškodenia zdravia žalobkyni 1/. Uvedené znalecké posudky predložili k žalobe žalobkyni aby na ich základe vymedzili výšku v žalobnom petite uplatnených nárokov. Výšku nároku na náhradu škody na zdraví žalobkyni 1/ voči žalovanému 1/ preukazovali bodovým ohodnotením bolestného a SSÚ v znaleckom posudku MUDr. Višňovského a voči žalovanému 2/ znaleckým posudkom MUDr. Podešvovej, v ktorom MUDr. Duda ako pribratý konzultant vyhotovil bodové hodnotenie bolestného a SSÚ žalobkyni 1/. Okresný súd zistil, že v uvedených posudkoch žiaden zo znalcov nerozlišoval osobitne vznik škody činnosťou žalovaného 1/ a 2/ a neurčil prípadný rozsah zodpovednosti za poškodenie zdravia žalobkyni 1/. Žalobkyni 1/ a 2/ predložením oboch

znaleckých posudkov len v petite žaloby vymedzili výšku nároku voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/. Nárok bol voči obom žalovaným tak uplatnený duplicitne, len z rozdielneho hodnotenia jednotlivých znalcov. Dôvod, prečo tak žalobkyne konali, nebol nimi vysvetlený a okresný súd ho počas konania nezistil. Uviedol, že je viazaný jednak vymedzeným nárokom a rozhodnými skutočnosťami (skutkovým opisom nároku), potom uvedené vyčlenenie ho limitovalo v stanovení hornej hranice nároku, ako aj zisteným rozsahom poškodenia zdravia a následkov. Po porovnaní týchto znaleckých posudkov okresný súd konštatoval, že zistenia MUDr. Dudu neodporujú zisteniam MUDr. Višňovského. Poukazujúc na ustanovenia § 3 ods. 3 a § 4 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z.z. prihliadal na to, že nikdy nemožno od znalcov žiadať, aby sa ich posudky úplne zosúladi, preto prípadné rozpory týchto posudkov vyhodnotil v súlade s výsledkami dokazovania.

5. Nárok žalobkyne 1/ za poškodenie zdravia titulom náhrady za bolesť stanovil jednak podľa znaleckého posudku MUDr. Višňovského s tým, že zároveň prihliadal aj na závery posudku MUDr. Dudu. Hodnotu bodu priznal a stanovil podľa oznámenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 133/2014 vo výške 16,48 eur/bod, náhrada za bolesť pri počte bodov 1101 predstavovala sumu 18.144,48 eur. Pri určení náhrady za SSÚ na strane žalobkyne 1/ postupoval obdobne. Ustálil, že žalobkyňa 1/ má nárok na SSÚ v rozsahu 20.320 bodov pri hodnote bodu podľa oznámenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 102/2015 Z.z. vo výške 17,16 eur, t.j. 348.691,20 eur s tým, že v zmysle § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z.z. zvýšil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 % na čiastku 523.036,80 eur, vzhľadom na zdravotné postihnutie žalobkyne 1/, táto je trvale invalidná od narodenia, má znemožnené uplatnenie v živote a je absolútne odkázaná na celodennú pomoc inej osoby. Pokiaľ sa žalobkyňa 1/ domáhala nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia vo väčšom rozsahu, tento jej nárok vo zvyšku zamietol.

6. Pokiaľ sa žalobkyne domáhali zaplata sumy 3.020,- eur titulom náhrady nákladov vynaložených na vyhotovenie znaleckých posudkov tento nárok okresný súd vyhodnotil ako príslušenstvo pohľadávky na náhradu škody podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a priznal ho žalobkyňi 1/, ktorá tieto náklady vynaložila v súvislosti s uplatnením svojho nároku na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Voči žalobkyňi 2/, ktorá, hoci tieto prostriedky vynaložila, nebola nositeľkou hlavného nároku, na uplatnenie ktorého slúžili, žalobu v tomto rozsahu zamietol.

7. Vzhľadom na späťvzatie časti uplatneného nároku žalobkyňou 2/ podaním z 18.11.2018 okresný súd konanie v časti o zaplata 13.489,77 eur podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“) zastavil.

8. Nárok na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne 1/ voči žalovanému 2/ nepovažoval okresný súd za dôvodný. Na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že u žalovaného 2/ nebolo preukázané také porušenie povinnosti, ktoré by malo za následok zavinené poškodenie zdravia žalobkyne 1/ a jej žalobu voči žalovanému 2/ zamietol.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p. Konštatoval, že ak bola žalobcovi priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku z dôvodu, že plnenie záviselo od úvahy súdu alebo znaleckého posudku, nemožno ho zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie takéhoto výsledku súdneho rozhodnutia. Žalobkyňu 1/ voči žalovanému 1/ považoval za plne úspešnú, nakoľko nárok bol výslovne závislý od znaleckého posudku a úvahy súdu pri odstraňovaní rozporov medzi skutkovými zisteniami, teda čiastočné zamietnutie žaloby neznamena neúspech v konaní. Nakoľko intervenient na strane žalovaného 1/ tvorí spolu so žalovaným 1/ nerozlučné spoločenstvo, zaviazal spoločne a nerozdielne so žalovaným 1/ na náhradu trov konania aj intervenienta vystupujúceho na jeho strane. Nárok na náhradu trov konania žalovanému 1/ voči neúspešnej žalobkyňi 2/ (v časti o zaplata 3.020,- eur a v časti späťvzatia žaloby) nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Tieto vzhliadol v osobitnom postavení žalobkyne 2/, ktorá je zákonná zástupkyňa žalobkyne 1/ a ktorá všetky doterajšie nároky žalobkyne 1/ financovala. Dôvodom bol aj nízky príjem žalobkyne 2/ z opatrovateľského príspevku, ako aj jej celkové rozpoloženie ako matky ťažko postihnutého dieťaťa, ktoré v konaní zastupuje a o ktoré sa aj osobne sama stará. Náhrada trov konania by ju dostala do sociálnej tiesne a na úhradu trov by musela použiť prostriedky inak určené pre žalobkyňu 1/. Žalovaný 2/ a intervenient vystupujúceho na jeho strane sa výslovne vzdali nároku na náhradu trov konania, okresný súd im nárok na náhradu trov konania nepriznal. O nároku na náhradu trov konania znalcov okresný súd nerozhodoval, pretože ich nároky boli kryté preddavkov zloženým žalovaným 1/.

10. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/ a intervenient na strane žalovaného 1/.

11. Žalovaný 1/ podaným odvolaním napadol správnosť výroku I. (o povinnosti žalovaného 1/ zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 541.180,68 eur) a výrok VI. (o povinnosti žalovaného 1/ zaplatiť žalobkyni 1/ spoločne a nerozdielne s intervenientom na strane žalovaného 1/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu). Namietal, že rozsudok okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože sa okresný súd nedostatočne a nesprávne vysporiadal s predpokladom príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním jeho osoby ako škodcu a vzniknutou škodou na zdraví na strane žalobkyne 1/ ako poškodenej podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k existencii príčinnej súvislosti uvedené zákonné ustanovenie nesprávne interpretoval a v dôsledku toho aj nesprávne aplikoval na existujúci skutkový stav. Kauzálny nexus ako predpoklad k vzniku nároku na náhradu škody nebol jednoznačne a bezpochybne v prejednávanej veci preukázaný a okresný súd sa s ním v rozsudku jednoznačne a s určitosťou nevysporiadal. Pri posúdení príčinnej súvislosti vychádzal zo záverov znalcov Doc. MUDr. Jozefa Višňovského, C.Ss. a znaleckej organizácie LEGE ARTIS s.r.o., ako aj záverov MUDr. Jozefa Záhumenského, PhD. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia však nie je zrejmy žiaden podstatný dôvod, prečo neprihliadal na znalecký posudok MUDr. Michala Medovarského, PhD. s odborným konzultantom MUDr. Matuškom, CSc., ktorý sa vo svojom znaleckom posudku opakovane vyjadril, že nie je možné potvrdiť ani vyvrátiť príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného 1/ (MUDr. O.) a poškodením zdravia žalobkyne 1/. Za nepravdivé označil konštatovanie okresného súdu v bode 96. napadnutého rozsudku, kde uvádza, že MUDr. Jozef Záhumenský príčinnú súvislosť nevyvlúčil a vo výpovedi sa k tomuto názoru prikláňal. MUDr. Jozef Záhumenský, PhD. vo svojej výpovedi jednoznačne uviedol, že nevie potvrdiť príčinnú súvislosť medzi tvrdeným konaním non lege artis a poškodením zdravia žalobkyne 1/. Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom žalovaný 1/ považoval za sporný záver okresného súdu ohľadom existencie príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Zdôraznil, že v prípade škody na zdraví musí byť spoľahlivo a bezpečne preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a spôsobeným následkom, čo vyplýva aj so záverov ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, žalobca 1/ citoval R 21/1992. Ďalej uviedol, že v súdnom konaní nebola príčinná súvislosť preukázaná dokonca ani s najväčšou pravdepodobnosťou. MUDr. Višňovský a znalecká organizácia LEGE ARTIS sa síce priklonili k možnosti, že o príčinnej súvislosti medzi poškodením zdravia žalobkyne 1/ a non lege artis postupom žalovaného 1/, resp. jeho zamestnancov a pracovníkov, ale jednoznačne túto možnosť nepotvrdili a ani nevyvlúčili. Ani výsluchy znalcov neprispeli k potvrdeniu alebo vyvráteniu jednej z dvoch možností uvádzaných ako príčina poškodenia zdravia žalobkyne 1/. Z dôvodu nemožnosti preukázania alebo vyvrátenia príčinnej súvislosti navrhol podaním z 25.01.2019 pribrať do konania znaleckú organizáciu, ktorá by z hľadiska viacerých vedných disciplín mohla komplexne posúdiť celý prípad a prijať záver o existencii/neexistencii príčinnej súvislosti, o ktorom nebudú oprávnené pochybnosti. Prvoinštančný súd však navrhované dokazovanie nevykonával s odôvodnením, že nie je dostupná žiadna znalecká organizácia, bez toho, aby sa zaoberal možnosťou osloviť znaleckú organizáciu, napr. v zahraničí. Vypracovanie znaleckého posudku znaleckou organizáciou v zahraničí nie je dôvodom na odmietnutie vykonania znaleckého dokazovania.

12. Ďalšia odvolacia námietka žalovaného 1/ smerovala k záverom okresného súdu, z ktorých vychádzal pri ustálení výšky škody uplatňovanej v konaní. Poukázal na to, že MUDr. Višňovský jednotlivé diagnózy posudzoval a bodové hodnotenie udeľoval u žalobkyne 1/ ako lekár, ktorý nemá odborné zameranie v príslušnej oblasti (pediatria, neurológia, ORL a pod.). Z posudku nebolo známe, z akých podkladov (napr. lekárske správy) vychádzal, s týmto argumentom, podstatným pre určenie výšky škody sa prvoinštančný súd vôbec nevysporiadal. Navrhol vykonanie znaleckého dokazovania znaleckou organizáciou aj z dôvodu nesporného vyčíslenia výšky náhrady škody voči žalobkyni 1/ odborníkmi s príslušným odborným zameraním. Okresný súd bez opory v zákone poukázal na možnosť vypracovania takéhoto posudku zo strany žalovaného 1/, ktorý je sám zdravotníckym zariadením. Okresný súd však neprihliadal na to, že je aktuálne v likvidácii, nevykonáva činnosť zdravotníckeho zariadenia a likvidátor, ktorý za neho koná, je advokátska kancelária. Okresný súd pri určovaní výšky škody postupoval svojvoľne a jeho rozhodnutie je v dôsledku vyššie uvedených skutočností nezákonné a nepreskúmateľné. Svoje rozhodnutie v časti vyčíslenia výšky škody riadne neodôvodnil, preto v tejto časti je jeho rozsudok arbitrárny a v dôsledku absencie riadneho odôvodnenia nepreskúmateľný. Ďalej žalovaný 1/ namietal, že okresný súd sa nevysporiadal s vnesenou námietkou zaujatosti súdneho znalca MUDr. Jozefa Višňovského, čím zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Okresný súd tiež nepostupoval v súlade s § 181 ods. 2 C.s.p., keď neurčil, ktoré

skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné a ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná, čím sa jeho rozhodnutie stalo prekvapivým. Žalovaný 1/ navrhol napadnuté výroky I. a VI. rozsudku okresného súdu zmeniť tak, že žalobu žalobkyne o zaplatenie sumy 541.180,68 eur zamietne a prizná jemu ako aj intervenientovi na jeho strane nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Intervenient na strane žalovaného 1/ so súhlasom žalovaného 1/ podal odvolanie voči výrokom I. a VI. rozsudku okresného súdu (rovnako ako žalovaný 1/), navyše aj voči výroku VII. (ktorým mu nebol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni 2/). Rovnako ako žalovaný 1/ namietal, že okresný súd sa nesprávne vysporiadal so zásadnou podmienkou a predpokladom priznania náhrady škody na zdraví žalobkyni 1/, a to príčinnou súvislosťou medzi škodou na zdraví žalobkyne 1/ a konaním/ nekonaním žalovaného 1/, resp. jeho zamestnancov. Okresný súd síce uviedol, akého pochybenia sa mali zamestnanci žalovaného 1/ dopustiť, samotné definovanie porušenia povinností ale nezakladá zodpovednosť za poškodenie zdravia žalobkyne. Súd mal povinnosť tieto porušenia konfrontovať aj s príčinnou súvislosťou. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, zo správy ktorého okresný súd vychádzal, priamo príčinnú súvislosť neskúma. Okresný súd sa oprel pri riešení tejto otázky o závery znalcov, avšak podľa názoru intervenienta ich nesprávne vyložil a prijal tak nezákonný rozsudok. Nesprávnosť záverov okresného súdu vyplýva z toho, že sa nedostatočne konfrontoval s výpoveďami znalcov na poslednom pojednávaní dňa 08.10.2019. Z výpovede znalca MUDr. Jozefa Záhumenského je zrejmé, že nie je možné jednoznačne určiť príčinnú súvislosť. Znalec uviedol dva rovnocenné scenáre, kde pri prvom (ad 1/ medikamentná liečba) je konanie možno považovať za pochybenie žalovaného 1/, avšak pri druhom (ad 2/ vdýchnutie smolky) neexistuje príčinná súvislosť, keďže v tomto prípade sa následku nedalo zabrániť. V neprospech scenára ad 1/ hovorí aj určenie apgarovho skóre. Rovnako znalec MUDr. Višňovský na otázku, či mohla byť príčinou poškodenia plodu aj aspirácia smolky, uviedol, že toto nemôže ani potvrdiť ani vylúčiť. Konajúci súd sa nesprávne vysporiadal so závermi znalcov, kedy nad rámec ich posudkov sa priklonil k jednej z rovnocenných možností. Príčinná súvislosť pri dvoch rovnocenných možnostiach následku nemôže byť súdom určená ani s odkazom na predvídateľnosť rozsudku, právnu istotu, keďže ide o dve rovnocenné alternatívy. V predmetnom prípade došlo k pochybeniu zo strany žalovaného 1/, resp. jeho zamestnancov, avšak chýba preukázanie priamej príčinnej súvislosti medzi týmto porušením a poškodením zdravia žalobkyne 1/. Okresný súd tak nemal dostatočne preukázaný a odôvodnený uplatnený nárok a jeho priznaním došlo k vydaniu nezákonného rozsudku.

14. Intervenient na strane žalovaného 1/ ďalej namietal, že konanie pred okresným súdom má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou o neexistencii príčinnej súvislosti, nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnil, prečo pri dvoch možných alternatívach poškodenia zdravia žalobkyne 1/ prezentovaných znalcami, priklonil sa k jednej z nich - bez vedeckého základu. Jeho odôvodnenie je tak nepreskúmateľné. Vzhľadom na vznesené odvolacie námietky intervenient na strane žalovaného 1/ navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobu voči žalovanému 1/ zamietne, žalovanému a intervenientovi prizná nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, alternatívne navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Žalobkyne 1/ a 2/ vo vyjadrení z 23. januára 2020 k odvolaniu žalovaného 1/ navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Tvrdenia o nepreukázaní príčinnej súvislosti považujú za vytrhnuté z kontextu vykonaných dôkazov a ich hodnotenia okresným súdom, ktorý sa dôsledne s touto otázkou vysporiadal. Čo sa týka znaleckého posudku MUDr. Medovarského, okresný súd uviedol v napadnutom rozsudku argumenty, z akého dôvodu nemožno na tento posudok prihliadať. Rovnako poukazovanie na vyjadrenie MUDr. Višňovského na pojednávaní dňa 08.10.2019 je vytrhnuté z kontextu. Pokiaľ MUDr. Višňovský uviedol na otázku, či mohla byť príčinou poškodenia plodu aspirácia smolky uviedol, že to nemôže ani potvrdiť ani vylúčiť, toto jeho vyjadrenie vychádzalo z toho, že existencia smolky nebola v zdravotnej dokumentácii preukázaná, diagnostikovaná a ani kamerovým záznamom monitorovaná. Na ďalšiu otázku súdu, či sa vie vyjadriť k príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného 1/ a poškodením plodu, tento znalec uviedol, že trvá na tom, že sa jedná o príčinnú súvislosť. Po ukončení výpovede tohto znalca bol následne vyzvaný ďalší znalec MUDr. Záhumenský, aby sa k tejto výpovedi vyjadril a ten uviedol, že s vyjadrením MUDr. Višňovského aj s jeho

posudkom súhlasí, pretože on svoj posudok osobitne písal pre kriminálnu políciu, v súvislosti s trestným konaním MUDr. V. O., ktorý vykonával pôrod žalobkyne 1/. Okrem toho aj výroková časť trestného rozkazu je obsahovo totožná so závermi vyslovenej mi v znaleckom posudku MUDr. Višňovského. K odvolacej námietke žalovaného 1/, že nebola pribratá do konania znalecká organizácia v zmysle jeho návrhu, právna zástupkyňa žalovaného 1/ žiadny návrh na dokazovanie neuviedla a ani nenavrhol vykonať dôkaz znaleckou organizáciou v rámci svojho záverečného prednesu pred rozhodnutím o vyhlásení dokazovania za skončené. Ďalej uviedli, že vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania v prejednávanej veci nebolo potrebné vzhľadom na rozsah znaleckého dokazovania, ktoré v nej už bolo realizované. Iba v prípade, že by sa rozpory medzi znaleckými posudkami nedali odstrániť výsluchom znalcov, mohol by súd pristúpiť na nariadenie ďalšieho znaleckého dokazovania, čo však v danom prípade nebolo potrebné. Za nedôveryhodnú označili námietku žalovaného 1/ o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, pretože jeho odôvodnenie spĺňa všetky zákonné podmienky kladené na kvalitu odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p.

16. Žalobkyne 1/ a 2/ sa podaním z 24. januára 2020 vyjadrili aj k odvolaniu intervenienta na strane žalovaného 1/. Navrhli rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Obdobne ako vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ poukázali na to, že okresný súd sa dostatočne vysporiadal so závermi znaleckého dokazovania ako aj argumentáciou žalovaných k uplatnenému nároku a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil.

17. Žalovaný 1/ v odvolacej replike z 26.02.2020 k vyjadreniu žalobkýň uviedol, že v celom rozsahu sa pridrižava podaného odvolania. Opätovne zdôraznil, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného 1/ a poškodením zdravia žalobkyne 1/. Vyjadrenia znalca MUDr. Višňovského, na ktoré poukazoval v podanom odvolaní, neboli vytrhnuté z kontextu, naopak, sú to žalobkyne, ktoré vytrhávajú z kontextu odpovede tohto znalca .

18. Intervenient na strane žalovaného 1/ v odvolacej replike zo 14.02.2020 k vyjadreniu žalobkýň zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Konštatovanie žalobkýň o tom, že sa znalec MUDr. Záhumenský po konfrontácii s MUDr. Višňovským stotožnil s jeho závermi, považoval za nesprávne a subjektívne. Okresný súd svojím odôvodnením nedokázal jednoznačne vyjadriť, prečo sa priklonil iba k jednej z možných alternatív, ktoré mohli spôsobiť poškodenie zdravia žalobkyne 1/.

19. Žalobkyne v odvolacej duplike zo 06.04.2020 k odvolacím replikám žalovaného 1/ a intervenienta na strane žalovaného 1/ zotrvali na argumentácii v ich pôvodnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ a intervenienta na strane žalovaného 1/. Poukázali na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ktorý sa dôsledne vysporiadal so znaleckým posudkom MUDr. Medovarského a uviedol dôvody a pre ktoré závery z neho vyplývajúce neprihliadal.

20. V rámci procesného postupu v zmysle § 373 a nasl. C.s.p. odvolanie žalovaného 1/ a intervenienta na strane žalovaného 1/ bolo vzájomne aj týmto subjektom doručované, ako aj žalovanému 2/, napriek tomu, že výrok týkajúci sa jeho osoby nebol odvolaniami napadnutý.

21. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov (§ 379 CSP a § 380 CSP) podaných odvolaní a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch, ako aj v závislých výrokoch o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

22. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd (§ 387 ods. 2 CSP). Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacieho konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (pozri napr. III.ÚS 78/05, II.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08, IV.ÚS 350/09).

23. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky žalovaného 1/ a intervenienta na jeho strane uvedené v ich oprávnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

24. Odvolatelia namietali nesprávnosť záverov okresného súdu o naplnení jedného zo základných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, a to príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného 1/ a vznikom škody na zdraví žalobkyne 1/. Otázka príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, ak sa v konaní zisťuje, či škodná udalosť a vznik škody na strane poškodeného sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Odvolatelia v tejto súvislosti poukazovali na nesprávne skutkové závery okresného súdu, ktoré jednak nevyplývajú z vykonaného dokazovania a jednak boli neúplné, lebo okresný súd nevykonal žalovaným 1/ navrhovaný dôkaz, znalecký posudok odbornou znaleckou organizáciou. Okrem toho, závery okresného súdu považovali za nedostatočne odôvodnené a napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný.

25. Odvolací súd sa zamerával na posúdenie správnosti procesu objasňovania skutkového stavu veci, ako aj na hodnotenie dôkazov okresným súdom. Zákonná kvalita civilného súdneho konania sa podstatným spôsobom prejavuje v hodnotení dôkazov konajúcim súdom, ktoré musí zodpovedať § 191 ods. 1 C. s. p. Uvedené ustanovenie upravuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov, ktorá však nevytvára súdu priestor pre ľubovoľné (svojvoľné) hodnotenie dôkazov. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces prebiehajúci v mysli rozhodcu, teda sudcu. Preto na účel zabezpečenia jeho kontrolovateľnosti vyžaduje zákon v § 220 ods. 2 C. s. p., aby súd v odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Problematika hodnotenia dôkazov je teda v rovine jej prieskumu úzko spätá s požadovanou kvalitou odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

26. V sporoch o náhradu škody na zdraví má posledné slovo sudca, kľúčovým dôkazom medzi potencionálnym škodovým konaním (dejom) a vzniknutou škodou však býva znalecký posudok. Aby bolo rozhodnutie spravodlivé, presvedčivé a aby vychádzalo z úplných skutkových aj odborných podkladov, musí mať znalec k dispozícii všetky dostupné a vykonané dôkazy, najmä tie, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť jeho závery a nepriamo i rozhodnutie vo veci. Skutkové zistenia súdu poskytujú základný obraz o okolnostiach nevyhnutných pre závery znalca. Odvolaciemu súdu je zrejmé, že znalci ako experti v danom odbore majú tendenciu vysloviť iba "čisté" závery. Pre riadne posúdenie dôkazov najmä v prípadoch náhrady škody na zdraví (čo je aj prejednávaná vec) je však nutné, aby bol znalec schopný uvažovať v určitom rozmedzí, vrátane dimenzií počtu pravdepodobností. Ak má znalec viac alternatív príčin vzniku škody, nemal by sa vyhnúť možnosti vyjadriť svoje závery percentuálnym vyčíslením pravdepodobnosti existencie určitého kauzálneho vzťahu, alebo verbálnym resumé, či je dosiahnutá vysoká miera pravdepodobnosti, alebo nie.

27. Odvolatelia v odvolaní nenamietali úplnosť a správnosť podkladov, na základe ktorých znalci vyhotovili posudky, ale namietali hodnotenie týchto dôkazov okresným súdom, ako aj na ich základe ustálený skutkový stav. Okresný súd však dôsledne posúdil závery vyplývajúce z týchto posudkov, vzájomne ich porovnal a vyhodnotil a to nie len v bode 96 tak ako to tvrdil v odvolaní intervenient. V tomto bode poukázal na svoje závery, ktoré uvádzal v predchádzajúcej časti odôvodnenia, v ktorej konštatoval aké skutočnosti z jednotlivých dôkazov (vrátane znaleckých posudkov) zistil. Zo zápisnice o pojednávaní konanom 8.10.2019, na ktorom boli vypočutí znalci MUDr. Višňovský a MUDr. Záhumenský vyplýva, že okresný súd od nich žiadal, aby sa vyjadrili k miere pravdepodobnosti kauzálneho vzťahu medzi konaním non lege artis žalovaného 1/ a zisteným poškodením zdravia žalobkyne 1/. MUDr. Višňovský na existencii príčinnej súvislosti tak ako to konštatoval vo svojom posudku zotrval. MUDr. Záhumenský svoje pochybnosti o existencii príčinnej súvislosti vysvetlil a stotožnil sa so záverom znalca MUDr. Višňovského. Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke, že okresný súd nesprávne konštatoval, že MUDr. Záhumenský sa priklonil k existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním žalovaného 1/ a vznikom škody na zdraví žalobkyne 1/. Okrem toho okresný súd pri posúdení existencie príčinnej súvislosti vychádzal aj zo záverov znaleckého posudku znaleckej organizácie LEGE ARTIS, ktorá posudzovala a konfrontovala závery znalcov MUDr. Višňovského a MUDr. Záhumenského, ako aj zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne 1/. Zistil, že nebol dostatočne včas po pôrode vykonaný odber krvi žalobkyne 1/ na vyšetrenie kyseliny mliečnej, ktorá skutočnosť mohla vyvrátiť prípadné zavinenie žalovaného 1/. Odvolatelia toto zistenie nerozporovali, rovnako nenamietali v tej súvislosti vyslovené závery okresného súdu, že je otázne, prečo uvedené vyšetrenie nebolo vykonané. Okresný súd tiež zdôraznil, že počas pôrodu nebol vykonávaný monitoring CTG, ktorá skutočnosť bola rovnako spôsobilá

určiť hypoxiu žalobkyne 1/ už pred samotným pôrodom v pôrodných cestách (viď. bod 88 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Okresný súd tak pri ustálení skutkového stavu o existencii príčinnej súvislosti dôsledne vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania a dôkazy hodnotil v zmysle ustanovenia § 191 ods. 1 C.s.p., následne svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Odvolatelia poukazovali na to, že okresný súd nevysvetlil, z akého dôvodu neprihliadal na závery posudku MUDr. Medovarského. Odvolací súd mal však preukázať, že okresný súd sa hodnotením tohto dôkazu podrobne zaoberal a vysvetlil svoje úvahy, pre ktoré nepovažoval tento dôkaz v spojení s ďalšími vykonanými dôkazmi za relevantný a spôsobilý spochybniť existenciu príčinnej súvislosti (viď. bod 93 odôvodnenia napadnutého rozsudku).

28. Ďalšia odvolacia námietka sa týkala nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože okresný súd nevykonával dôkaz - znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou, ktorá by z hľadiska viacerých vedných disciplín mohla komplexne posúdiť celý prípad a prijať záver o existencii/neexistencii príčinnej súvislosti, o ktorom nebudú oprávnené pochybnosti. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný 1/ v písomnom podaní z 25.01.2019 (č.l. 271) navrhol, aby súd pribral do konania znaleckú organizáciu a to I. gynekologicko-pôrodnú kliniku v Bratislave. Okresný súd uvedenú kliniku oslovil (č.l. 283), tá mu oznámila, že nepôsobí ako znalec a znalecké posudky nevyhotovuje (č.l. 286). Následne žalovaný žiadal, aby okresný súd vykonával dokazovanie znaleckou organizáciou uvedenou v zozname znalcov, konkrétnu organizáciu neoznačil (č.l. 292). Okresný súd v súvislosti s touto žiadosťou urobil vlastné šetrenia a zistil, že nie je dostupná žiadna znalecká organizácia, ktorá by mohla žiadané dokazovanie vykonať, ktorý skutočnosť žalovanému 1/ oznámil (č.l. 296) a vyzval ho, aby oznámil, či má nejaké ďalšie procesné návrhy. Na základe týchto zistení odvolací dospel k záveru, že okresný súd využil všetky možnosti, ktoré mu dáva C.s.p., ako aj zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Znaleckú činnosť vykonáva osoba zapísaná v zozname znalcov, alebo nezapísaná v tomto zozname, ak je ustanovená za znalca podľa § 15 citovaného zákona (§ 2 citovaného zákona). Žalovaný 1/, keďže sa okresnému súdu nepodarilo zistiť žiadnu spôsobilú znaleckú organizáciu zapísanú v zozname znalcov a bol ním vyzvaný na predloženie procesných návrhov mohol sám označiť znaleckú organizáciu (napr. aj zahraničnú), prípadne žiadať súd o súčinnosť pri získavaní informácií o možnosti osloviť zahraničné inštitúcie. Žalovaný 1/ však takýto procesný návrh neurobil, okresný súd tak nemal dôvod iniciatívne takéto šetrenie vykonať, pretože v sporovom konaní podľa § 185 ods. 1 C.s.p. súd vykonáva dokazovanie na návrh.

29. Žalovaný 1/ v odvolaní poukazoval na to, že okresný súd nepostupoval podľa § 181 ods. 2 C.s.p. keď neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná, tiež neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci. K tejto námietke odvolací súd poukazuje na cieľ, ktorý § 181 ods. 2 C. s. p. sleduje a tým je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. Súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa § 181 ods. 2 C.s.p. vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci (porovnaj aj uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/3/2016 z 22. marca 2017, uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/211/2013 z 13. mája 2014). Na základe uvedenej námietky žalovaného 1/ týkajúca sa opomenutia postupu podľa § 181 ods. 2 C. s. p. zo strany súdu prvej inštancie nie je vzhľadom na ďalší priebeh konania (zápisnica z pojednávania, vykonané dokazovanie, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia) relevantná.

30. Žalovaný 1/ poukazoval na to, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho námietkou o zaujatosti súdneho znalca MUDr. Višňovského, ktorej vznesenie konštatoval okresný súd aj v bode 19 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd zistil, že v uvedenom bode odôvodnenia okresný súd konštatuje, že bola zo strany žalovaného 1/ vznesená námietka, že znalec MUDr. Višňovský v predmetnej veci už vystupoval v konaní pred Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a pre pomer k veci je zaujatý. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd konštatuje, okresný súd o uvedenej námietke nerozhodoval (ani ju nevyhodnotil v odôvodnení napadnutého rozsudku), uvedené procesné pochybenie okresného súdu však nedosahuje takú intenzitu, za naplnenia ktorej možno považovať takýto postup súdu za postup porušujúci právo odvolateľa na spravodlivý proces. Muselo by ísť o taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. V kontexte celého konania nemožno uvedené pochybenie súdu považovať za postup naplňajúci odvolací dôvod

podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.. Uvedený záver podporuje aj skutočnosť, že jediným dôvodom vznesenia námietky zaujatosti voči znalcovi zo strany žalovaného 1/ je jeho "vzťah" k Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, kde vystupoval ako odborný konzultant. Je nepochybné, že MUDr. Višňovský je znalcom zapísaným v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Ako znalec musel zložiť sľub, že pri svojej znaleckej činnosti bude dodržiavať právne predpisy, že znaleckú činnosť bude vykonávať neustranne podľa svojho najlepšieho vedomia, že bude plne využívať všetky svoje znalosti a zachová mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa pri výkone znaleckej činnosti dozvedel. Potom to, že MUDr. Višňovský vystupoval v predmetnej veci už v konaní pred Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou nemožno považovať bez ďalšieho za dôvod zaujatosti znalca pre jeho pomer k sporu, stranám alebo ich zástupcom v zmysle § 59 C.s.p.

31. Žalovaný 1/ v odvolaní poukazoval na to, že namietal výšku škody vyčíslenú znalcom MUDr. Višňovským, okrem iného z dôvodu, že tento je lekárom s odborným zameraním v oblasti gynekológie a nie so zameraním v príslušnej oblasti (pediatria, neurológia, ORL a pod.), pri určovaní výšky škody súd postupoval svojvoľne. Uvedenú odvolaciu námietku nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietal bodové ohodnotenie MUDr. Višňovského až v rámci záverečnej reči na pojednávaní 08.10.2019 (č.l. 345). Uviedol, že "výška je neadekvátna, neprimeraná", že "náhrada škody je vyčíslená duplicitne", v konkrétnostiach neuviedol žiadne dôvody, pre tieto svoje tvrdenia. Jediná konkrétna námietka sa týkala toho, že vyčíslenie škody nerobil pediater. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa výškou škody, ako aj spôsobom jej vyčíslenia podrobne zaoberal. Závery posudku MUDr. Višňovského konfrontoval so závermi posudku MUDr. Podešovej, znalkyne z odvetvia pediatria, špecializácia neonatológia, v rámci ktorého Prof. MUDr. Miloslav Duda, DrSc. znalec z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgie a nemajetkovej ujmy na základe jej žiadosti vyhotovil posudok o bodovom hodnotení bolestného a SSÚ žalobkyně 1/. V bode 109 až 111 odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd podrobne, vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil, ako pri určení výšky škody postupoval. Žalobkyňa 1/ svoj nárok vyčíslila v zmysle posudku MUDr. Višňovského, okresný súd tak bol limitovaný výškou nároku ako aj rozsahom poškodenia zdravia uvedeným v tomto posudku. Zistenia MUDr. Višňovského porovnal so zisteniami MUDr. Dudu a na základe takejto komparácie ich vyhodnotil. Nemožno tak prisvedčiť žalovanému 1/, že výška škody bola ustálená nesprávne z posudku MUDr. Višňovského.

32. Odvolacie dôvody krajský súd vyhodnotil ako neopodstatnené, pričom zároveň nezistil v postupe okresného súdu ani nedostatky, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti. Súd prvej inštancie po vykonaní a vyhodnení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až § 222 C.s.p. aj správne odôvodnil. V dôsledku toho krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdil.

33. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok VI.), ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán v konaní a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

34. Intervenient na strane žalovaného 1/ v odvolaní napadol aj výrok VII., ktorým mu nebol priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni 2/. Rezignoval však na akúkoľvek argumentáciu, prečo tento výrok nepovažuje za správny. Odvolací súd považuje aj tento výrok za vecne správny, preto ho potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že priznal žalobkyniam 1/ a 2/ ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100% proti žalovanému 1/ a intervenientovi na jeho strane, ktorí vo veci úspech nemali.

36. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)